

عنوان مقاله:

بررسی مدل خودناتوان سازی تحصیلی در دانش آموزان

محل انتشار:

کنفرانس ملی پژوهش در روانشناسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سمیه رحمانی - آموزگار ابتدایی

لیلا توانگر - آموزگار ابتدایی

مریم اشکن - آموزگار ابتدایی

حوا پور مقدم - آموزگار ابتدایی

خلاصه مقاله:

از آنجا که توانمندی امید یک حالت شناختی، هیجانی و انگیزشی و همچنین تفکر به سوی آینده را نشان میدهد؛ انتظار پیامدهای مطلوب، باور به اینکه امور به خوبی پیش خواهند رفت، همچنین احساس اعتماد به این که همه اینها در اثر تلاشهای مناسب اتفاق خواهد افتاد را در فرد ایجاد کرده، شادمانی و نشاط را به همراه داشته و باعث اعمال هدفمند میشود. بنابراین اثرگذاری آموزش امید بر افراد واجد خودناتوان ساز تحصیلی می تواند بدین صورت توضیح داده شود که ایجاد توانمندی امید در این دانش آموزان، باعث میشود که آن ها علیرغم وجود چالشها، در رابطه با آینده امیدوار باقی بمانند و به گذرگاه های انتخاب شده خود در رسیدن به اهداف از پیش تعیین شده مطمئن باشند. همچنین ارتقاء امید که با پیشرفت در زمینه های تحصیلی، شغلی و اجتماعی، رهایی از اضطراب و روابط اجتماعی خوب رابطه دارد، باعث میشود که خودناتوان سازها کارهای خود را فهرست کرده و از برنامه ریزیهای روزانه استفاده کنند. همچنان که سلیگمن (۲۰۰۲) در طی اجرای برنامه های مداخله ای مثبت خود دریافت که استفاده از این گونه مداخلات، حسی از مالکیت و اعتماد به واقعی بودن توانمندیها را به مراجع منتقل کرده و فرد در بکارگیری آن ها، احساس نیاز و ضرورت میکند. علاوه بر این، پرورش توانمندیها میتواند به خودی خود جزء تعیین کننده های از کاهش علائم منفی افراد خودناتوان ساز محسوب گردد. بطورکلی تحقیقات انجام شده در زمینه روانشناسی مثبت نشان داده اند که مداخلات مثبت نگر ظرفیت زیادی را برای پربار کردن زندگی افراد دارند. خودناتوان سازی به عنوان راهبردی تعریف میشود که فرد برای توجیه شکست احتمالی خود با دستکاری، موقعیت عذری ایجاد میکند و همچنین زمانی که فرد از پذیرش مسئولیت عملکرد خود اجتناب میکند، نوعی راهبرد خود ناتوان سازی را به کار میگیرد. پژوهش ها نشان داده اند این رفتار در موقعیت هایی که برای فرد مهم است، مانعی برای موفقیت میشود. افرادی که قبل از امتحان تمرین کافی انجام نمیدهند یا ادعا میکنند که دچار یک مشکل ناتوان کننده شده اند یا روحیه خوبی ندارند از جمله مثالهای خود ناتوان سازی هستند. طبق نظر برگلاس و جونز، خود ناتوانسازها در دنیای ورزش کسانی هستند که عملکرد بد خود را به عوامل خارجی نسبت میدهند، مثل ورزشکاران گلفی که از انجام تمرینات اجتناب میکنند تا بعدا بتوانند بهانه ای برای عملکرد احیانا ضعیف خود داشته باشند.

کلمات کلیدی:

کلمات کلیدی: خودناتوان سازی، مداخلات مثبت، حالت شناختی، هیجانی و انگیزشی، اثرگذاری آموزش امید.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1675482>

